

Finansdepartementet
fi.remissvar@regeringskansliet.se
fi.fma.fpm@regeringskansliet.se

Remissvar över promemorian En myndighet för redovisning och revision

(Ert dnr Fi2026/01008)

Sammanfattning

Revisorsinspektionen tillstyrker i huvudsak förslagen i promemorian. När det gäller förslaget till instruktion för Myndigheten för redovisning och revision föreslår inspektionen vissa justeringar i frågor om hur den nya myndighetens uppdrag beskrivs och regleringen av ledning och styrning av den nya myndigheten.

En myndighet för redovisning och revision

Namnbyte

Regeringen aviserade i budgetpropositionen för 2026 att Bokföringsnämndens nuvarande uppdrag ska föras över till Revisorsinspektionen vid ingången av år 2027. Det är naturligt att det samlade uppdrag som då kommer att finnas inom en och samma myndighet föranleder ett namnbyte. Myndigheten för redovisning och revision (MRR) framstår som ett ändamålsenligt namn. Namnet Nämnden för god redovisningssed framstår också naturligt, även med beaktande av att nämnden inte kommer att ansvara för utvecklandet av all god redovisningssed som gäller i Sverige.

Särskilda beslutsorgan

Vid Revisorsinspektionen finns i dag ett särskilt beslutsorgan, Tillsynsnämnden för revisorer, som i huvudsak har i uppgift att besluta om disciplinära åtgärder. Revisors-

inspektionen instämmer i promemorians förslag att det, när Bokföringsnämnden utvecklats som egen myndighet och dess nuvarande uppgifter förs över till MRR, ska inrättas ett ytterligare särskilt beslutsorgan. Även med beaktande av det som utvecklas nedan i fråga om styrning och ledning i MRR talar starka skäl för att uppdraget att utveckla god redovisningssed fortsatt ska vara en uppgift för ett särskilt sammansatt kollektivt beslutsfattande med ledamöter som utses av regeringen.

När det gäller nämndens ledamöter ser Revisorsinspektionen positivt på att det i förslaget till instruktion för MRR förtydligas vilken kompetens som ledamöterna bör ha. Inspektionen förordar att detta förtydligas ytterligare i syfte att säkerställa att nämndens samlade kompetens blir allsidig och att den i sin verksamhet kan ta hänsyn till ett brett samhällsintresse. Förslagsvis kan 21 § andra stycket lyda ”Ledamöter i nämnden ska ha särskild kunskap och erfarenhet i frågor som har betydelse för utvecklandet av god redovisningssed.”

Hur MRR:s uppdrag beskrivs i förslaget till ny instruktion

I förslaget till förordning med instruktion för MRR har Revisorsinspektionens och Bokföringsnämndens nuvarande uppdrag, så som de i dag kommer till uttryck i respektive förordning med instruktion, förts över närmast ordagrant. Enligt Revisorsinspektionens mening finns det anledning att ytterligare överväga hur MRR:s övergripande uppdrag och mer detaljerade uppgifter ska beskrivas. Instruktionens beskrivning av myndighetens uppdrag och uppgifter behöver ge tydlig inriktning och mandat för den samlade verksamhet som MRR kommer att bedriva. Men den behöver också ge utrymme för verksamhetsutveckling och en ändamålsenlig organisering av myndigheten. Instruktionen behöver därtill vara så klar och tydlig som möjligt om vilken beslutsrätt som inte vilar hos myndigheten, utan är förbehållen de särskilda beslutsorganen.

Revisorsinspektionen föreslår därför att det till att börja med, före den nu föreslagna 1 §, införs en portalparagraf med lydelsen ”Myndigheten för redovisning och revision är statens expertmyndighet inom områdena redovisning och revision.”

När det sedan gäller den föreslagna 2 § är en generell synpunkt att huvuddelen av de uppdrag inom revisionsområdet som räknas upp där redan följer av författningar på högre eller samma nivå. Se t.ex. 3 § revisorslagen (2001:883) som i det närmaste är identisk med de tre första punkterna i instruktionens uppräkningslista, såväl nuvarande som föreslagen. Se även 2 § förordningen (1995:665) om revisorer, som i huvudsak ger Revisorsinspektionen

samma uppdrag som i instruktionens fjärde punkt. Av 11 § förordningen om revisorer följer en skyldighet att föra ett register över revisorer som är identisk med instruktionens femte punkt.

Att samma uppdrag regleras i flera olika författningar, ibland på identiskt sätt och ibland på olika sätt, är otillfredsställande. Revisorsinspektionen förordar därför att de första fem punkterna i 2 § förslaget till instruktion för MRR utgår helt. Även den uppgift som följer av den sjätte punkten bör utgå, eftersom detta ändå följer av förvaltningslagen och allmänna principer för vilka skyldigheter en förvaltningsmyndighet har. Med det förslag som lämnats ovan om en ny 1 § bör även den elfte punkten i förslaget utgå.

De nu föreslagna ändringarna skulle ge en kortare och mer kärnfull uppräkningslista av MRR:s mer detaljerade uppgifter, utan att inskränka mandatet eller riskera att viktiga uppgifter inte utförs. 2 § skulle då kunna inledas ”Utöver de uppgifter som följer av revisorslagen (2001:883) och förordningen (1995:665) om revisorer, ska myndigheten [...]”.

Ledning och styrning

MRR föreslås fortsatt vara en enrådgivningsmyndighet som leds av en myndighetschef. Detta innebär att det är myndighetschefen som styr myndigheten och ytterst är ansvarig för myndighetens samlade verksamhet, så länge inte annat anges i författning. Det är därför angeläget att ansvarsfördelningen mellan myndigheten och de särskilda beslutsorganen är ändamålsenligt reglerad och tydligt beskriven i myndighetens instruktion. Eftersom Bokföringsnämnden i dag är en nämndmyndighet och därigenom såväl myndighetsledning som det beslutande organet gör sig detta särskilt gällande avseende Nämnden för god redovisningssed och dess roll i förhållande till myndigheten.

Revisorsinspektionen har inget att invända mot att det förtydligas att båda nämnderna fattar självständiga beslut på eget ansvar, men vad som avses med att de ansvarar ”för sin verksamhet” inför myndighetens ledning framstår som oklart. Ingen av nämnderna kommer att bedriva någon självständig verksamhet vid sidan av beslutsfattandet och det är svårt att föreställa sig på vilket sätt ett sådant ansvar inför myndighetens ledning korresponderar med några skyldigheter hos nämnderna och vilka möjligheter till ansvarsutkrävande som myndigheten har i förhållande till nämnderna.

Den i promemorian föreslagna regleringen av ansvar och resurser framstår för Revisorsinspektionen som onödigt detaljerad och komplicerad. Inspektionen anser att den nyligen beslutade instruktionen för Myndigheten för säkerhet och integritetsskydd (MSI),

förordning (2025:1484), kan tjäna som förebild i detta avseende och att regleringen av båda nämndernas ansvar bör regleras på det sätt som görs i t.ex. 14 § den förordningen. Även när det gäller att tilldela resurser till de två nämnderna inom MRR framstår regleringen som onödigt detaljerad. Regleringen i instruktionen för MSI kan också här tjäna till förebild, se t.ex. 15 § den förordningen.

När det gäller hur verksamheten inom redovisningsområdet ska bedrivas vid MRR är det Revisorsinspektionens uppfattning, i linje med det som sagts ovan om hur myndighetens uppdrag och uppgifter ska regleras, att myndigheten ska ges ett övergripande uppdrag som sedan konkretiseras i uppgifter och slutligen att vissa beslut förbehålls de särskilda beslutsorganen.

Det bör därför vara myndighetens uppdrag att vara regeringens expertmyndighet och att ha det övergripande ansvaret för att utveckla god redovisningssed. Detta innebär som utgångspunkt att all verksamhet som bedrivs vid myndigheten inom redovisningsområdet bör vara myndighetens ansvar. Detta kan avse t.ex. att bistå Regeringskansliet, svara på remisser av författningsförslag, samverka och samarbeta med andra myndigheter, övergripande arbeta för att regelverken är enkla samt att lämna information och uppgifter om normgivningen.

Nämnden för god redovisningsseds uppdrag bör vara att besluta om allmänna råd, vägledningar, uttalanden och vissa mer kvalificerade yttranden till domstolar och myndigheter. Givet nämndens omfattande ansvarsområde i frågor som i de flesta fall är långsiktiga och strategiska till sin natur bör myndighetsledningen ha ett nära samarbete med nämnden för att planera för verksamhetsinriktningen inom redovisningsuppdraget, på ett annat sätt än som är aktuellt inom det ansvarsområde som Tillsynsnämnden för revisorer har.

Det kan däremot inte vara så att nämnden självständigt beslutar om inriktningen på sitt arbete. En sådan ordning ”kortsluter” regleringen av MRR:s uppgifter och myndighetsledningens ansvar för att leda och planera verksamheten. Tillsammans med den föreslagna ordningen att nämnden rapporterar till regeringen och ansvarar inför regeringen ger detta nämnden närmast status av en självständig myndighet inom MRR och inte ett särskilt beslutsorgan.

Det finns visserligen i dag särskilda beslutsorgan med en mycket utvecklad självständighet i förhållande till den myndighet som de är del av, se t.ex. 11 § förordningen (2012:989)

med instruktion för Naturvårdsverket och 17 § förordningen (2009:145) med instruktion för Tillväxtverket. En sådan självständighet från ”värdmyndigheten” utgör emellertid mycket sällsynta undantag som har ansetts motiverade av särskilda skäl. Några sådana särskilda skäl för att Nämnden för god redovisningssed ska ges en sådan status inom MRR föreligger enligt Revisorsinspektionens mening inte. Tvärtom ser inspektionen stora utmaningar med en sådan reglering, som starkt måste ifrågasättas. En ambition med att slå samman de båda myndigheterna bör rimligen vara att uppnå samordnings- och synergieffekter som inte bara är av administrativ art. Att samla expertkompetens inom redovisning och revision inom en och samma myndighet skapar en ny statlig förmåga inom detta område som måste kunna styras och utvecklas över tid på ett ändamålsenligt sätt. Detta gör sig särskilt gällande med den utgångspunkt som har utvecklats ovan om vilket uppdrag som myndigheten bör ha och vilken exklusiv beslutsrätt som nämnden bör ha.

MRR kommer från och med år 2027 behöva ta fram strategiska planer och verksamhetsplaner för den samlade verksamheten. Dessa måste kunna utvecklas allteftersom den nya myndighetens förmåga utforskas och utvecklas. Det skulle då vara kontraproduktivt att ge ett av de särskilda beslutsorganen ett självständigt inflytande över strategier och planer inom ett av myndighetens uppdrag. Särskilt bekymmersamt blir detta med beaktande av att det fortsatt ska vara myndigheten som har det samlade ansvaret för personal och ekonomi, inklusive budgetarbetet och åiterrapportering i en samlad årsredovisning. En ändamålsenlig planering för nämndens inriktning och arbete kan utvecklas i samråd med nämnden och en process för detta kan lämpligen formaliseras i myndighetens arbetsordning.

Av ovan angivna skäl *avstyrker* Revisorsinspektionen förslagen i promemorian om att Nämnden för god redovisningssed ska bestämma inriktningen på sitt arbete, rapportera till regeringen och ansvara för sina beslut inför regeringen. Om det ändå bedöms nödvändigt att i instruktionen slå fast hur inriktningen för Nämnden för god redovisningssed ska beslutas kan detta uttryckas som att myndigheten ska besluta om inriktningen för verksamheten inom redovisningsområdet efter samråd med nämnden.

Författningstekniska synpunkter

Uppdragen och de särskilda beslutsorganen bör genomgående redovisas i den ordning de nämns i myndighetens namn, dvs. först redovisning och därefter revision.

Myndighetschefen bör ha rätt att delta vid båda nämndernas sammanträden. Att i detta avseende göra skillnad mellan nämnderna är inte motiverat. Detta bör komma till uttryck i 14 §.

Eftersom utgångspunkten för alla statliga myndigheters finansiering är att detta sker genom anslag behöver regleringen av MRR:s finansiering endast beskriva den i detta avseende avvikande modellen med finansiering genom avgifter. Detta är även i linje med lydelsen av rubriken närmast före 23 § i förslaget till instruktion. Bestämmelsens första mening kan lämpligen lyda ”Myndighetens verksamhet inom området revisorer och revision ska finansieras med avgifter.”

Beslut om detta yttrande har fattats av myndighetschefen Anders Ahlgren i närvaro av chefsrevisorn Anna-Karin Brusk Rönnqvist och administrativa chefen Christina Strömbäck.